

Разумно прилагане

Размисление.

Днесъ всички хора се стремятъ къмъ придобиване на знания. Правъ е този стремежъ, но като придобиятъ знанието, малцина могатъ да го приложатъ разумно. Повечето хора гледатъ на знанието като на забава. Защо имъ е това знание, какъ ще го приложатъ, тъ не знаятъ. Въ това отношение тъ приличатъ на човѣкъ, който обича да яде различни сладкиши. Всѣки денъ той ходи ту въ една, ту въ друга сладкарница, безъ да придобива нѣщо. Посещаването на сладкарниците става за него навикъ, но какво му допринасятъ тѣ? Ако се запита, станалъ ли е по-здравъ отъ употребата на сладкишите, самъ ще си отговори, че не е станалъ по-здравъ. Станалъ ли е по-уменъ и по-добъръ? Нито по-уменъ е станалъ, нито по-добъръ. Да бѫде човѣкъ здравъ, уменъ, добъръ, това значи, да има сили въ себе си, да издържа на противодействията, които срѣща въ природата. Знание, което не може да помогне на човѣка въ мѫжностите и противоречията, които срѣща въ живота си, не е истинско. Подъ думата „истинско знание“ разбирамъ онова, което човѣкъ е приложилъ и съ което може да си служи при